

El fugitiu

MIQUEL MARTÍ I POL

A tot arreu soc nouvingut
i em paren cambra a les escales
o bé em malmeto la salut
dormint al ras i no tinc ales.
Soc fugitiu de no sé on
i he perdut nord i vent i guia
de tant romandre fora món
amb mi mateix per companyia.
Ja no tinc res, només la veu
i un gest cansat de vell profeta;
municipals de tot arreu
saben la meva malifeta
i pels carrers i pels terrats
dones obscures repeteixen
la lletania dels pecats
que no he comès, i em malfereixen
lladrucs de gossos a la nit
si dormo al ras o en una espluga.
Estic cansat de tant brogit;
ja ni la pell no m'aixopluga
i un vent de sal em nafra tot.
Si visc encara és a remença
dels mots que he dit, i en cada mot
la maltempsada recomença.
Captaré engrunes de neguit
perquè el que tinc encara em sobra.
Si algú us demana amb quin delit
m'ha arreplegat l'última prova,
digueu que he mort de fam i oblit
ran d'una porta que no s'obre.

MARTÍ I POL, Miquel (1983): *Antologia poètica*. Barcelona:
Edicions 62, El Garbell, 9.